VERORDENING (EEG) Nr. 2773/71 VAN DE RAAD

van 20 december 1971

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor ruwe zijde (haspelzijde of grège), niet gemoulineerd, van post 50.02 van het gemeenschappelijk douanetarief

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 28,

Gezien de ontwerp-verordening, ingediend door de Commissie,

Overwegende dat de Raad, in overeenstemming met de tijdens zijn zitting van 29 tot en met 31 mei 1967 aangenomen resolutie, bij Verordening (EEG) nr. 321/70 [1] het autonome recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor ruwe zijde (niet gemoulineerd) van tariefpost 50.02 weder ingesteld heeft op het niveau van 10%, zulks tot en met 31 december 1976; dat het conventionele recht voor hetzelfde produkt voor 1972 5% bedraagt;

Overwegende dat de vorengenoemde resolutie voorts voor dit produkt en voor dezelfde periode de opening van jaarlijkse communautaire tariefcontingenten met vrijdom van recht voorschrijft; dat de omvang van die contingenten overeen dient te komen met het verschil tussen het totale verbruik van ruwe zijde en de in de Gemeenschap geproduceerde hoeveelheid; dat het derhalve dienstig is voor 1972 onder de hierboven omschreven voorwaarden een tariefcontingent te openen;

Overwegende dat er in de Gemeenschap een produktie van ruwe zijde bestaat en dat het in haar belang is dat deze produktie op haar grondgebied in stand wordt gehouden;

Overwegende dat er ten aanzien van ruwe zijde in de Gemeenschap tot einde 1969 twee volkomen verschillende markten bestonden; dat namelijk voor de markt van één Lid-Staat krachtens het vorengenoemde Protocol nr. VIII, als bijlage gehecht aan het akkoord over lijst G [2], en de vorengenoemde resolutie afzonderingsmaatregelen golden, terwijl voor de andere Lid-Staten het recht voor ruwe zijde uit hoofde van dezelfde bepalingen nul was; dat deze Lid-Staat in die omstandigheden voor aanzienlijke hoeveelheden actief veredelingsverkeer heeft verricht, terwijl dit voor de andere Lid-Staten niet noodzakelijk was; dat derhalve de statistische gegevens en de factoren voor een economische beoordeling niet op dezelfde basis berusten en evenmin representatief zijn voor de situatie in de Gemeenschap in haar geheel over het jaar 1969; dat ten aanzien van deze zelfde gegevens over 1970 — het jaar waarvoor voor de eerste maal een tariefcontingent is geopend — de voorafgaande situatie niet noemenswaard is gewijzigd en dit te meer, daar de overgang naar het nieuwe tarifaire stelsel een zekere heroriëntering inhield van de gehele zijdemarkt der Gemeenschap; dat het niet mogelijk lijkt de gegevens over de eerste maanden van 1971 als geldige basis te gebruiken voor een raming voor het jaar 1972 en wel om dezelfde redenen als golden voor het jaar 1971;

Overwegende dat de communautaire produktie van ruwe zijde voor 1972 op 300 ton kan worden geraamd; dat, gezien deze produktie en de door de Lid-Staten voor 1972 medegedeelde vooruitzichten, de behoeften aan invoer uit derde landen voor verbruik binnen de Gemeenschap op 1.715 ton kunnen worden geraamd; dat derhalve voor 1972 een tariefcontingent van 1.715 ton dient te worden geopend;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde en in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het bedoelde contingent geboden mogelijkheden en dat het aan dat contingent verbonden recht in alle Lid-Staten zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van de bedoelde produkten tot op het tijdstip waarop het tariefcontingent geheel is uitgeput; dat een regeling voor het beheer van het communautaire tariefcontingent, gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent in het licht van de hiervoren uiteengezette beginselen;

Overwegende dat, rekening houdend met deze gegevens, de percentages van het aanvankelijke aandeel in de hoeveelheid van het contingent voor 1972 bij benadering de volgende zouden kunnen zijn:

Duitsland	14,8
Benelux	0,4
Frankrijk	42,4
Italië	42,4;

---

(1) PB nr. L 43 van 24. 2. 1970, blz. 2.
(2) PB nr. 80 van 20. 12. 1960, blz. 1825/60.

Overwegende dat het, ten einde rekening te houden met de ontwikkeling van de invoer van het betrokken produkt in de Lid-Staten, dienstig is het contingent in twee gedeelten te splitsen, waarvan het eerste gedeelte over de Lid-Staten wordt verdeeld, terwijl het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten wanneer zij hun aanvankelijk quotum hebben verbruikt; dat het, ten einde aan de importeurs van iedere Lid-Staat enige zekerheid te verschaffen, dienstig is het eerste gedeelte van het communautaire tariefcontingent vast te stellen op een niveau, dat in het onderhavige geval 83 % van het volume van het contingent zou kunnen bedragen;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van de Lid-Staten meer of minder spoedig kunnen zijn opgebruikt; dat het, ten einde daarmede rekening te houden en iedere onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die zijn aanvankelijk quotum vrijwel geheel heeft opgebruikt, overgaat tot opneming van een extra quotum uit de reserve; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat moeten worden verricht wanneer elk van zijn extra quota vrijwel geheel is aangewend, en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat, die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot heeft, daarvan een aanmerkelijk percentage in de reserve terugstort, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van het communautaire tariefcontingent onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken;

Overwegende dat, aangezien het Koninkrijk België, het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg verenigd zijn in en vertegenwoordigd worden door de Benelux Economische Unie, elke handeling met betrekking tot het beheer van de aan de genoemde Economische Unie toegewezen quota kan worden verricht door één van haar leden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Van 1 januari 1972 tot en met 31 december 1972 wordt het autonome recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor ruwe zijde (haspelzijde of grège), niet gemoulineerd, van post 50.02, geheel geschorst in het kader van een communautair tariefcontingent van 1.715 ton.

Artikel 2

1. Van dit communautaire tariefcontingent wordt een eerste gedeelte van 1.415 ton over de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, gelden tot en met 31 december 1972, zijn als volgt vastgesteld:

Duitsland	210 ton
Benelux	5 ton
Frankrijk	600 ton
Italië	600 ton.

2. Het tweede gedeelte, dat 300 ton beloopt, vormt de reserve.

Artikel 3

1. Indien het aanvankelijke quotum van een Lid-Staat — zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1 — dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de reserve teruggestorte gedeelte, voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een tweede quotum ter grootte van 10 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn aanvankelijk quotum, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij door middel van een kennisgeving aan de Commissie onverwijld over tot opneming van een derde quotum, gelijk aan 5 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn tweede quotum, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij op de in lid 2 omschreven wijze over tot opneming van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan een Lid-Staat overgaan tot opneming van geringere hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De overeenkomstig artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1972.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat op 15 september 1972 zijn aanvankelijk quotum niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1972 van de niet gebruikte hoeveelheden het gedeelte boven 30% van zijn aanvankelijk quotum in de reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze wellicht onbenut zal blijven.

De Lid-Staten geven uiterlijk op 10 oktober 1972 aan de Commissie kennis van de totale invoer van ruwe zijde die tot en met 15 september 1972 heeft plaatsgevonden en op het communautaire tariefcontingent is afgeboekt, alsmede eventueel van het gedeelte van hun aanvankelijk quotum dat zij in de reserve terugstorten.

Artikel 6

De Commissie houdt boek van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2 en 3 geopende quota en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, alle Lid-Staten kennis van de nog in de reserve aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1972 in kennis van de stand van de reserve, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe dat de opneming, waardoor de reserve volledig wordt uitgeput, tot de nog beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat, die deze laatste opneming verricht, mede, hoeveel dit saldo bedraagt.

Artikel 7

1. De Lid-Staten beheren hun quotum volgens hun eigen bepalingen op het gebied van tariefcontingenten.

2. De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen opdat bij opening van de met toepassing van artikel 3 door hen opgenomen extra quota, de door hen ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking kunnen worden afgeboekt op hun gecumuleerd aandeel in het communautaire contingent.

3. Iedere Lid-Staat waarborgt aan de op zijn grondgebied gevestigde importeurs van het betrokken produkt vrije toegang tot de quota die hem zijn toegekend.

4. De uitputtingsgraad van de quota van de Lid-Staten wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden van het betrokken produkt, welke bij de douane ten invoer tot verbruik worden aangegeven.

Artikel 8

De Lid-Staten stellen de Commissie periodiek op de hoogte van de invoer uit derde landen, die daadwerkelijk op hun quota is afgeboekt.

Artikel 9

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van deze verordening worden nagekomen.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1972.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 20 december 1971.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. PEDINI